

Invenția se referă la viticultura, în special la un procedeu de formare a butucului viței de vie fără spalier.

Se cunoaște procedeul de formare a butucului viței de vie, care prevede plantarea butașului în rând, formarea tulpinii, corcanilor multianuali, brațelor cordonului și lăstarilor de rod ce se fixează orizontal pe elementele de sprijin ale spalierului de forma T, precum și formarea brațului de substituție de formă înclinată [1].

Se mai cunoaște procedeul de formare a butucului viței de vie cu tulpină înaltă cultivat pe pantă, care prevede formarea și fixarea pe spalier a tulpinii verticale, brațelor orizontale și corcanilor cu cârlige de rod. Din fiecare nod al brațelor se formează corcani scurți și lungi cu cârlige de rod, totodată corcanii lungi se fixează pe sârma a doua, corcanii scurți sunt amplasați liber pe prima sârmă, iar cârligele de rod ale corcanilor scurți și lungi sunt orientate în direcții opuse [2].

Dezavantajele formelor menționate mai sus sunt spalierul și sârma foarte costisitoare, precum și deformarea elementelor de structură multianuală ale butucilor, care diminuează productivitatea lor.

Mai aproape de procedeul solicitat este procedeul de formare a cordonului autosuport înclinat, care prevede plantarea butașilor în rând, formarea tulpinii și brațului cordonului înclinat, brațelor de sprijin, care formează partea suport a butucului și 2...10 brațe scurte cu lăstari de rod, totodată brațele de sprijin sunt arcuite și fixate de un suport temporar, la fel și cordonul înclinat [3]. Suportul temporar este obținut din lăstari de viță de vie și de pomi fructiferi rezultați din tăierea de primăvară cu ajutorul unui dispozitiv special.

Dezavantajul cordonului autosuport înclinat este productivitatea scăzută.

Problema pe care o rezolvă prezenta invenție este majorarea productivității, a regimului aerian și de lumină pe baza amplasării raționale a aparatului foliar.

Procedeul, conform invenției, înlătură dezavantajele menționate mai sus prin aceea că include plantarea butașilor în rând, formarea a două tulpini oblice în planul rândului, a brațelor de sprijin, fixarea ultimelor de un suport temporar de formă dreptunghiulară instalat perpendicular rândului, precum și formarea brațelor scurte cu lăstari de rod. Totodată include, opțional, formarea unei tulpini verticale cu două brațe orizontale, orientate în direcții opuse, unul dintre ele se fixează de partea de sus a butucului propriu, celălalt de partea de sus a butucului vecin.

Condițiile economice în care fermierii din Republica Moldova activează în prezent impun apelarea la variante alternative în ceea ce privește fixarea în spațiu a elementelor butucului de viță de vie. Și anume, renunțarea la instalarea spalierului în plantații. Motivele sunt următoarele. Spalierul și sârma sunt foarte costisitoare. Plus la aceasta, experiența de producție acumulată pe parcursul multor decenii arată că spalierul nu poate exclude deformarea elementelor de structură multianuale ale butucilor, deoarece greutatea rodului de la un butuc la altul diferă esențial, ceea ce duce la devierea neuniformă de la poziția strict orizontală a porțiunilor de sârmă pe toată lungimea ei. Ajustarea poziției, adică fixarea pe nou a sârmei în fiecare primăvară, de altfel destul de anevoioasă, deseori este însoțită de ruperea ei. Aceste efecte negative se pot evita, dacă butucilor de la bun început li se dau forme anumite, speciale, folosind suporturi temporare.

În acest caz butucii dispun de elemente structurale capabile să mențină "în picioare" orientarea în spațiu stabilă pentru ei începând cu anii 8...10 după plantare, chiar dacă se înlătură suporturile temporare. Forma este optimă pentru soiurile cu creștere medie și viguroasă, ceea ce s-a demonstrat prin numeroase cercetări.

Rezultatul constă în majorarea productivității, asigurarea unei aerisiri bune a butucului prin amplasarea rațională a aparatului foliar.

Invenția se explică cu ajutorul următoarelor figuri, care reprezintă:

- fig. 1, elementele butucului amplasate perpendicular rândului;
- fig. 2, elementele butucului amplasate în planul rândului.

Procedeul se execută în felul următor:

Forma se dă butucilor începând cu primăvara anului patru după plantarea butașilor în rând la o distanță de 150 cm, distanța dintre rânduri fiind de 300 cm, cu condiția că sunt formate deja tulpinile 2 și 3 și brațele de sprijin 4, 5, 6, 7, 8 (fig. 1), care se fixează de suportul temporar 1. Suportul temporar se confecționează cu ajutorul unui dispozitiv special din lăstari de viță de vie și de pomi fructiferi rezultați din tăierea de primăvară. El are dimensiunile: înălțimea 120 cm și lățimea 48 cm. Suportul se instalează perpendicular la o distanță de 100 cm de butuc. Partea de sus a suportului este deplasată cu 10 cm față de linia verticală. În fig. 1 B și C sunt ilustrate elementele care se formează corespunzător în anii 5 și 6 după plantare. Elementele 4, 5, 7 și 8 pe măsura îngroșării lor (la al 8-10-lea an după plantare) vor asigura fixarea întregii structuri a butucului pe picioare proprii.

Brațele scurte purtătoare de lăstari de rod pot fi formate pe tulpinile 2, 3 și prelungirile lor dispuse în planul rândului, precum și pe brațele arcuite care formează partea suport a butucului în plan perpendicular rândului.

Dacă forma dată a butucului după mulți ani de exploatare atinge nivelul satisfăcător de stabilitate a orientării în spațiu, din lăstarul crescut pe cepul de rezervă poate fi formată tulpina verticală 10 care va purta brațele orizontale 11 și

12. Mai apoi brațul 11 se fixează (prin legătură) de partea de sus a propriului butuc, iar brațul 12 se unește cu partea de sus a butucului vecin. Astfel se obține forma ce reprezintă de fapt un bloc unic al tuturor butucilor din rând.